

dle Šu 35 ex. ř. je žalobou, příslušející výhradně dlužníkovi, nikoli třetím osobám, a nad to se může tato žaloba opíratí jedině o okolnosti, nárok v exekučním titulu určený zrušující nebo stavící, tedy musila by se tato žaloba dotýkatí existence vymáhané pohledávky. Když navrhovala stěžovatelka odložení exekuce z důvodu Šu 42 čís. 5, § 44 a § 35 ex. ř., rekursní soud uznal právem, že její návrh o tyto předpisy nemůže se opíratí.

Čís. 3587.

Povinnost vyživovati a zaopatřovati nemanželské dítě přechází jako jiný dluh na pozůstalost otcovu. Nemanželské děti nemají však bezpodmínečného práva zůstatí v domě zůstavitelově. Nemanželská matka není povinna hradití náklady na výživu dětí, pokud není vyčerpána pozůstalost po nemanželském otci.

(Rozh. ze dne 5. března 1924, Rv I 1445/23.)

Nemanželská matka domáhala se jednak jménem svým na pozůstalostí po nemanželském otci náhrady výživného 90 Kč měsíčně za dobu, po kterou nemanželské děti vyživovala, jednak jménem svých nemanželských dětí jako jejich poručnice pro příště placení měsíčního výživného úhrnem 90 Kč měsíčně, konečně jménem svým i svých nemanželských dětí poskytování bezplatného bytu v domě zůstavitelově. Procesní soud první stolice uznal dle žaloby, odvolací soud vyhověl odvolání žalované pozůstalosti potud, že ji uznal povinnou zaplatití nemanželské matce náhradu pouze 45 Kč měsíčně, platití nadále nemanželským dětem rovněž úhrnem pouze 45 Kč, žalobu pak o poskytování bezplatného bytu žalobkyni a jejím dětem v domě zůstavitelově vůbec zamítl.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolání žalobkyně potud, že ohledně výše výživného obnovil rozsudek prvního soudu, dovolání žalované pak nevyhověl.

D ů v o d y:

Pro právní poměr nemanželského dítěte k pozůstalosti po nemanželském otci je směrodatným předpis Šu 171 obč. zák. Povinnost vyživovati a zaopatřití dítě přechází jako jiný dluh na dědice otcovy. Tito ručí jenom pozůstalostním jméním, pakli se ovšem přihlásili s dobrodinným inventáre. Pozůstalost může býti po případě tímto dluhem vyčerpána. Je-li otcovství uznáno nebo soudně zjištěno, mohou nemanželské děti, které při smrti otcově byly v jeho domě živeny a vychovávány, žádatí výživu a výchovu až do vlastní způsobilosti k výživě v té míře jako dosud, nikoli však ve větším rozsahu, než může býti poskytnuta manželským dětem dle pozůstalého jmění. Tímto předpisem je míněno, že dosavadní výživa a výchova nemanželských dětí nemá býti zkrácena,

ovšem s předpokladem, že by pozůstalé jmění stačilo ke stejné výživě a výchově manželských dětí. Nemanželské děti nemají však dle tohoto předpisu bezpodmínečného práva, zůstatí v domě zůstavitelově. Ve sporném případě byly nemanželské děti zůstavitelovy živeny a vychovávány v jeho domácnosti. Mají tedy nárok, aby jim byly poskytovány vyživovací příspěvky, přiměřené tomuto způsobu výživy a výchovy. Žalující strana žádala původně jako přiměřené příspěvky 60 Kč měsíčně pro každé dítě a mimo toho služebnost bytu pro všechny tři. Žalovaná strana přiznala při ústním jednání 10. března 1922, že žalovaná pozůstalost ničeho nedala na výživu a výchovu žalujících dětí, že ty náklady nesla jejich matka a uznala za přiměřený měsíční příspěvek 180 Kč. Žalující strana na to 21. listopadu 1922 obmezila žalobní nárok na celkový příspěvek 90 Kč měsíčně a první soud přisoudil 30 Kč pro každé dítě měsíčně jako náhradu matce dětí od smrti zůstavitelovy do podání žaloby a dětem samým od podání žaloby do budoucna. Odvolací soud však tyto příspěvky snížil na polovici. Žalující strana to vytýká jako rozpor rozsudku se spisy (§ 503 čís. 3 c. ř. s.). Ve skutečnosti je to výtka nesprávného právního posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.). Tato výtka je oprávněna. Uznala-li žalovaná strana měsíční příspěvky 180 Kč za přiměřené, neměl odvolací soud důvodu, aby považoval za nepřiměřený příspěvek 90 Kč, který žalující strana žádala, a který první soud přisoudil. Mylný je názor odvolacího soudu, že pozůstalostní jmění a jeho výtěžky nestačí na placení částek, přisouzených prvním soudem, neboť pozůstalostní jmění může býti tímto dluhem vyčerpáno.

K dovolání žalované pozůstalosti. Není pochybnosti o tom, že zůstavitel měl k nemanželským dětem povinnosti, uvedené v §u 166 obč. zák. Tyto přešly dle předpisu §u 171 obč. zák. na jeho dědice. Matka dětí není povinna hraditi náklady na jejich výživu, dokud pozůstalost po nemanželském otci není vyčerpána, protože tato povinnost nastává matce teprve, když otec není s to, aby plnil své povinnosti (§ 166 odstavec druhý obč. zák.). Dědici ovšem neručí za tuto povinnost ničím více než zděděným majetkem.

Čís. 3588.

Ujednáno-li dodání zboží na určité místo, nemůže kupitel ukládati prodávateli, by zaslal zboží, třebas na útraty a nebezpečí kupitele, na místo další.

Úmluva o dodání strojů »kompletních« nezahrnuje v sobě pro všechny případy i úmluvu o dodání strojů ve stavu, schopném k prodeji.

(Rozh. ze dne 5. března 1924, Rv I 1615/23.)

Žalobkyně koupila od žalované stroje a zaplatila kupní cenu předem. Tvrdíc, že nebyly dodány stroje dle smlouvy, ustoupila žalobkyně od smlouvy a domáhala se vrácení kupní ceny. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto